

Barnamörderskan

Brita Christina

Wanselius

ångerfulla tankar före sin afrättning,
uttryckta i en uppbygglig och rörande

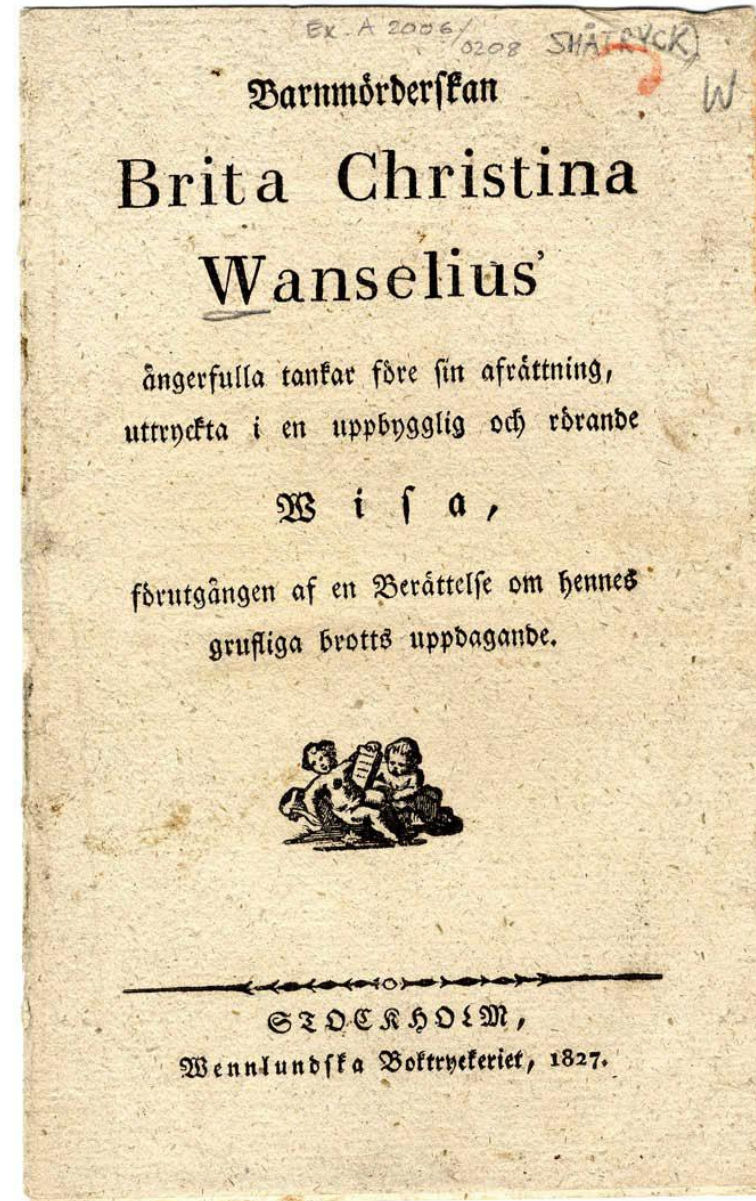
Wisa,

förutgången af en Berättelse om hennes
grufliga brotts uppdagande.

STOCKHOLM

Wennlundska Boktryckeriet, 1827.

Lördagseftermiddagen den 2 September 1826 upptogs ett spädt gossbarn ur sjön wid Skeppsholmsbron. Söndagen den 10 i samma månad arresterades, såsom barnets mörderska, Timmermans-Enkan, Brita Christina Wanselius, 33 år gammal, på anledningar, som uppgifwas i följande berättelse, hemtad ur Stockholms Dagblad för den 13 September samma år: "Sistlidne Söndags-efttermiddag" (den 10 Sept.) "anmälde Coopvaerdi-Kapitenen Mathias Löfgren för Polis-Gewaldigern Flodberg och Upsyningsmannen Grönroth, att dess piga Lovisa Catharina Wennström, då hon läst den i Stockholms Dagblad införda kungörelse, angående nu ifrågawarande barn, hade fästat uppmärksamhet wid den å barnets klädsel lemnade beskrifning, och genast yttrat, att hon af denna beskrifning trodde sig finna, att det i sjön wid Skeppsholmsbron upptagna barnet wore hennes, den 13 sistlidne April å Allmänna Barnbördshuset här i Staden framfödde Son, Johan August, hwilken hon, efter sitt tillfrisknande lemnat till Hustru Hedwig Elisabeth Kron, som åtagit sig hans vård mot öfwerenskommen betalning. I anledning här-af infunno sig bemälde Polisbetjente hos Pigan Wennström, för att erhålla närmare underrättelse. Wennström upprepade för dem hwad hon redan förut yttrat till sin husbonde och tillade, att barnets fader, Skomakare-lärlingen Johan Abraham Röding, anmodat Enkan Wanselius, att emottaga barnet och söka skaffa det in på Barnhuset, hwilket Wanselius ock lofwat, och af denna orsak ta-

Lördagseftermiddagen den 2 September 1826 upptogs ett spädt gossbarn ur sjön wid Skeppsholmsbron. Söndagen den 10 i samma månad arresterades, såsom barnets mörderska, Timmermans-Enkan, Brita Christina Wanselius, 33 år gammal, på anledningar, som uppgifwas i följande berättelse, hemtad ur Stockholms Dagblad för den 13 September samma år: "Sistlidne Söndags-efttermiddag" (den 10 Sept.) "anmälde Coopvaerdi-Kapitenen Mathias Löfgren för Polis-Gewaldigern Flodberg och Upsyningsmannen Grönroth, att dess piga Lovisa Catharina Wennström, då hon läst den i Stockholms Dagblad införda kungörelse, angående nu ifrågawarande barn, hade fästat uppmärksamhet wid den å barnets klädsel lemnade beskrifning, och genast yttrat, att hon af denna beskrifning trodde sig finna, att det i sjön wid Skeppsholmsbron upptagna barnet wore hennes, den 13 sistlidne April å Allmänna Barnbördshuset här i Staden framfödde Son, Johan August, hwilken hon, efter sitt tillfrisknande lemnat till Hustru Hedwig Elisabeth Kron, som åtagit sig hans vård mot öfwerenskommen betalning. I anledning här-af infunno sig bemälde Polisbetjente hos Pigan Wennström, för att erhålla närmare underrättelse. Wennström upprepade för dem hwad hon redan förut yttrat till sin husbonde och tillade, att barnets fader, Skomakare-lärlingen Johan Abraham Röding, anmodat Enkan Wanselius, att emottaga barnet och söka skaffa det in på Barnhuset, hwilket Wanselius ock lofwat, och af denna orsak ta-

git barnet ifrån Kron. Då Wennström sedan frågat efter sitt barn hos Wanselius, har denna swarat, att det redan blifwit intaget på Barnhuset och derifrån utlemnadt till någon person på landet.”

”Sedan Flodberg och Grönroth inhemtat dessa upplysningar, togo de pigan Wennström med sig och gingo att uppsöka Enkan Wanselius, hwilken de träffade i hennes hemwist uti huset N:o 2 Qvarteret Sjöhästen wid Jungfrugatan å Ladugårdslandet. Hon tillfrågades hwarest det af henne emottagna barnet nu funnes, och swarade, att då hon afhemtad detsamma från Hustru kron, hade hon på gatan träffat en okänd qwinna, som funnits willig, att det emottaga, hwarföre hon, utan vidare betänkande, och utan att fråga efter den okändas namn, lemnat barnet till henne. Då denna förklaring icke ansågs nöjagtig och Wanselius i öfrigt genom sitt tal och uppförande gjorde sig misstänkt, blef hon insatt i Kastenhoffshäktet, der hon, ytterligare tillfrågad, erkände brottet.”

”Wid förhör i Kongl. Polis-Kammaren, för lidne Måndag, förklarade Wanselius, att hon, öfwertalad af barnets föräldrar, emottagit detsamma, för att, under föregifwande det föräldrarne wore döda, söka få det intagit å Barnhuset. Hon hade ock gjort ett försök i detta afseende, men utan framgång; hwarefter hon, i samråd med en okänd qwinna, gått at kasta det i sjön, från midten af Kongsholmsbron. Härwid hade den okände i så måtto varit henne behjelpig, att hon bundit stenen wid barnets hals. Orsaken, hwarföre Wanselius emottagit barnet och icke welat återlemna det, war att hon af föräldrarne fått 7 R:dr, med wilkor att skaffa barnet in på Barnhuset.” — och ur samma Blad för den 21 September: ”Den för mord anklagade Enkan Wanselius förhördes yt-

git barnet ifrån Kron. Då Wennström sedan frågat efter sitt barn hos Wanselius, har denna swarat, att det redan blifwit intaget på Barnhuset och derifrån utlemnadt till någon person på landet.”

”Sedan Flodberg och Grönroth inhemtat dessa upplysningar, togo de pigan Wennström med sig och gingo att uppsöka Enkan Wanselius, hwilken de träffade i hennes hemwist uti Huset N:o 2 Qvarteret Sjöhästen wid Jungfrugatan å Ladugårdslandet. Hon tillfrågades hwarest det af henne emottagna barnet nu funnes, och swarade, att då hon afhemtad detsamma från Hustru Kron, hade hon på gatan träffat en okänd qwinna, som funnits willig, att det emottaga, hwarföre hon, utan vidare betänkande, och utan att fråga efter den okändas namn, lemnat barnet till henne. Då denna förklaring icke ansågs nöjagtig och Wanselius i öfrigt genom sitt tal och uppförande gjorde sig misstänkt, blef hon insatt i Kastenhoffshäktet, der hon, ytterligare tillfrågad, erkände brottet.”

”Wid förhör i Kongl. Polis-Kammaren, för lidne Måndag, förklarade Wanselius, att hon, öfwertalad af barnets föräldrar, emottagit detsamma, för att, under föregifwande det föräldrarne wore döda, söka få det intagit å Barnhuset. Hon hade ock gjort ett försök i detta afseende, men utan framgång; hwarefter hon, i samråd med en okänd qwinna, gått at kasta det i sjön, från midten af Kongsholmsbron. Härwid hade den okände i så måtto varit henne behjelpig, att hon bundit stenen wid barnets hals. Orsaken, hwarföre Wanselius emottagit barnet och icke welat återlemna det, war att hon af föräldrarne fått 7 R:dr, med wilkor att skaffa barnet in på Barnhuset.” — och ur samma Blad för den 21 September: ”Den för mord anklagade Enkan Wanselius förhördes yt-

terligare den 12 dennes. Hon återkallade då sin förut gjorde uppgift, att en okänd Qwinns-person varit henne behjelpig wid barnmordet, och erkände att hon ensam, så snart hon emottagit det ifrå-gawarande Barnet af Hustru Kron, directe begif-wit sig till Skeppsholmsbron, der hon bundit ste-nen om Barnets hals och kastat i det i sjön, hwar-efter hon gått till Carl 13:des Torg och uppehållit sig der till kl. omkring 10 på aftonen, wid hwil-ken tid hon återgått hem och berättat, att Barnet redan wore å Barnhuset emottagit.”

Från Polisen hänwistes målet till wederbörlig Kämners-Rätt, och sedan såwål denna Domstol som Kongl. Swea Hof-Rätt öfwer henne fällt dödsdom, hwilken Hans Maj:t Konungen under den 23 Januari 1827 bekräftade, insattes Enkan Wanselius den 19 Februari i beredelserummet å Smedjegården. Härefter sökte hon ännu nåd och förskoning från lifsstraffet; men under den 14 Juni utfärdades Kongl. Maj:ts ytterligare reso-lution, att missdådaren borde halshuggas och å bål brännas, hwilket straff å henne verkställdes den 28 Juli 1827 på afrättsplatsen utom Skans-tull, sedan hon förut i häktet blifwit kristligen för-beredd till döden.

terligare den 12 dennes. Hon återkallade då sin förut gjorde uppgift, att en okänd Qwinns-person varit henne behjelpig wid barnmordet, och erkände att hon ensam, så snart hon emottagit det ifrå-gawarande Barnet af Hustru Kron, directe begif-wit sig till Skeppsholmsbron, der hon bundit ste-nen om Barnets hals och kastat det i sjön, hwar-efter hon gått till Carl 13:des Torg och uppehållit sig der till kl. omkring 10 på aftonen, wid hwil-ken tid hon återgått hem och berättat, att Barnet redan wore å Barnhuset emottagit.”

Från Polisen hänwistes målet till wederbörlig Kämners-Rätt, och sedan såwål denna Domstol som Kongl. Swea Hof-Rätt öfwer henne fällt dödsdom, hwilken Hans Maj:t Konungen under den 23 Januari 1827 bekräftade, insattes Enkan Wanselius den 19 Februari i beredelserummet å Smedjegården. Härefter sökte hon ännu nåd och förskoning från lifsstraffet; men under den 14 Juni utfärdades Kongl. Maj:ts ytterligare reso-lution, att missdådaren borde halshuggas och å bål brännas, hwilket straff å henne verkställdes den 28 Juli 1827 på afrättsplatsen utom Skans-tull, sedan hon förut i häktet blifwit kristligen för-beredd till döden.